

БЛАГОВѢСТНИК

ДУХОВНА ГАЗЕТА ДЛЯ ПÔДК. РУСИНОВ

РОЧНИК XIV.

РОК 1934.

ЧИСЛО 8.

АВГУСТ

Дай Господи Однôсть Церков
(Св. Йосафат)

ПЕЧАТНЯ, ВЫДАВНИЦТВО ЧИНА СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛ.
РЕДАКЦІЯ И АДМИНИСТРАЦІЯ В УЖГОРОДЪ, УЛ. РАКОВЦІ 54.

На Успеніє Пр. Богородицѣ дня 28(15) авг. вѣд будеся
ВЕЛИКИЙ ОДПУСТ

в церкви ОО. Василіян на Чернечої Горѣ коло Мукачева. Як кожного року так и сего прийдуть паломники, из усѣх сторон Підкарпатської Руси, вѣдати поклон Пр. Дѣвѣ, заступницѣ Мукачевської. Прийдуть шукати помощи у стопѣ святої Іконы. Там кождый буде годен обновити свою душу в святой сповѣди и скрѣпiti є св. Причастем. Хто лише хотя раз в своем житю був на том святом мѣстѣ, николи не забуде тых великих ласк, яких удостоився вѣд Пречистої Дѣви. Николи не зайде из ѹого очей то множество людей, якъ спѣшать своими пѣснями звеличити Нашу Небесну Матерь.

МАЛЫЙ ПѢСЕННИКЪ ЦЕРКОВНЫЙ

(безъ нотъ) сторонъ 64, содержить 11 пѣсень до Найсв. Сердця Іисусового, 3 до Страстей Христовыхъ, 19 до Пресв. Богородицѣ и 3 до Св. Угод. Божихъ.

Цѣна 2 Кч., зъ почтю 2 50. Кч.

Почитатель Марії купуйте нову книжку!

НАСЛІДУВАННЯ МАРІЇ.

Аск. Бібліотека Книга II.

Въ той книжочцѣ знайдете прекраснѣ наукi, якъ сама Преч. Дѣва Марія дає тымъ, котрѣ є люблять и хочуть ъї вѣрно служити.

Сея книжочка бôльше нась потрафить научити, якъ великъ товстъ книги. Хто є перечитає, певно загрѣє свое серце до любови до Царицѣ неба, а особливо набере христіянського духа.

Книжочка має 128 стр., а коштує лише 3.50 Кч. Зъ почт. 4 Кч.

При замовленю адресуйте такъ:

Выдавництво ОО. Василіянъ въ Ужгородъ, ул. Раковця 54.

Число 8.

Август

Річник XVI

БЛАГОВѢСТНИК

ДУХОВНА ГАЗЕТА ДЛЯ ПОДКАРПАТ. РУСИНОВ

Редакція, адміністрація, експед.
Видавництво Чина св. Василія В.
в Ужгородѣ, Раковція ул. ч. 54.
Виходить 1-го кожного мѣсяця

Відвѣчат. Редактор:
о. Теофан Скиба ЧСВВ

Предплата на цѣлый рок 10 Кч
за границею 17 Кч.; Одно чис-
ло 1 Кч. Виходить 1-го кожного
мѣсяця

Найбôльше зло.

Св. Франц Салезій выбрався до Индії проповѣдати
науку Ісуса Христа. На кораблѣ сам собѣ служив и
навѣть прав собѣ шатя. За сесе докучали йому, що се
для нього недостойне й низьке. На то святий відповѣв:
„Христіянина лише одно понижает, се грѣх“.

Не є для чоловѣка ничего гôршого як грѣх. Грѣх
се щось так злого, що словами не можно высказати.
Не маємо таких слôв и выражôв. Дайте йому имя всѣх
нужд, всякоѣ злобы, всякоѣ пôдлоты. Назвать його жalom
смерти, убийником невинности, заразою землї, нищи-
телем ласки, злодѣєм чесноты, катом душ, убийником
христіянського житя, брамою пекла, вынаходом діявола
то ще, як слѣд не назвали його. Бо носить вон тôлько
назв, кôлько родôв стыду, ганьби и морального бруду є
на землї. Грѣх се бунт проти Бога, высшествленя чор-
та над Богом, выбор Варавы, розпяття И. Христа. Одним
словом грѣх се найбôльше зло.

Люде дочаснѣ нещаствя уважаютъ злом, як хвороты,
калѣцства, шкоды, страты, смерть дорогих и т. п. Всякѣ
нещаствя на свѣтѣ є справдѣ яким злом, але всѣ вони мо-
жуть вийти чоловѣкови на добро, принести хосен. Грѣх
не може нѣколи принести жадноѣ користи. Грѣх се най-
бôльше зло.

Попозераймо що тратит чоловѣк, коли грѣшишь, а
що зыскає. Тратить спокой совѣсти, ласку Божу, Бог йо-

го ненавидить. Тратить красоту своє душѣ. Тратить вѣчне спасеня, небо з ангелами и святыми, Бога и тым самым всяке щастя. Тратить всѣ заслуги за добрѣ дѣла и також способнѣсть заслужити собѣ на небо. Його добрѣ дѣла не мають вартости перед Богом. Яка се величезна страта. „Що в замѣну дастъ чоловѣк за свою душу?“ (Маѳ. 16, 26). — А що зыскає? Мало земського богатства, хвильку приємности, неспокой совѣсти, вѣчнѣ муки в пеклѣ, діявола, нещасливе житя и ще бѣльше нещасливу смерть. „Що поможе чоловѣкови єслибы цѣлый свѣт позыскав а на душѣ своїй понѣс страту“ (Маѳ 16, 26). — Не є на свѣтѣ коротшо приємности вѣд тоѣ, яку приносить грѣх. „Хвильку триває приємнѣсть а кара — вѣчно“ (св. Амброзій). Який отже нерозумный и глупий є грѣшник, що не перестає грѣшити. Таку велику страту має, а однак чується спокойним и ще смѣється. Смѣється вон як мала дѣтина. Вона без жалю дивиться на трумно (деревище), де лежить умерша мати и не розумѣє кого стратила. — Тому каже св. Тома, ученый богослов: „Богато рѣчей я зрозумѣв, але одного не розумѣю, як грѣшник може сміятися“.

Хто лише мало вѣри має, то мусить признати, що грѣх се **найбѣльше зло**. Стратити око, руку, здоровля и хочбы и житя то се нич, бѣльше зло є допустити одного тяжкого грѣха. Якбы я мав голос як грѣм то вийшовбы на найвишшу гору и загойкав бы: Стережѣться грѣха, бо грѣх се **найбѣльше зло**. Якбы мав власть написав бы на всѣх злых театрах, кинах, на неморальних книжках грѣх се найбѣльше зло. Та передовсѣм треба вырыти сю правду на людськом серцю, на його розумѣ, по цѣлому його тѣлу и на всѣх його членах.

Доки чоловѣк не буде переконаный, що грѣх се найбѣльше зло, лоти вон не може бути певный своего спасеня. Тому стараймося зрозумѣти сю велику, вѣчну правду и радше вѣддаймо все, навѣть и свое житя, як мали мы зробити оден смертельний грѣх.

З великим болем серця подаємо до вѣдома всѣм нашим Вп. Читателям, що 21. VI. 1934, в Чикаго (Америка) упокоївся в Бозѣ молодий єромонах и місіонар

О. Маріян Станканинець, ЧСВВ.

Родився 6. XII. 1903 р. в Перечинѣ (Подк. Русь). Свої студії скінчив в Ужгородѣ. В 18 р. своєго житя (6. VIII. 1921. р.), як зачалася Василіянська реформа на Подк. Руси, вступив до чина ОО. Василіян. Після зложення двох монаших обѣтів Преосв. Йосафат Коциловський, ЧСВВ, еп. перемиський, висвятив його на священика. Б. п. о. Маріян ревно працював над спасеням близьких, тому надзвичайно всюди любили його.

В януарі 1933 р. Боже Прovid'ня запровадило бл. п. о. Маріяна з о. Т. Легезою, ЧСВВ на місії до Америки, де вон мѣж нашими людьми працюючи, не жалував жертв для Бога. Та не довго міг навертати душу до Бога, бо з початком 1934 р. захорував на грудну недугу. В той хоробр видів вон волю Божу, тому терпеливо переносив всі терп'ня. Далекий від своїх родаків, та тим близший до Спасителя. Христос був його одинокою потъхю в послѣдніх хвилях сего нужденого житя, особливо коли принимав Його щоденно в св. Причастію. Не боліло йому, що не видів слези своїх родаків, бо тим лікше міг злучитися й злегти до Бога. 21. VI. віддав свою непорочну душу Створителеві. Поживши 31 р. з тих 13 р. в чинѣ.

Похорон відбувся 24. VI в Чикаго при участі великого числа священиків нашого и лат. обряда, так з околиць як і з даліких сторін півн. Америки.

Б. п. о. Маріян, оден з перших отців реформованих Василіян на Подкарпатю. Ся провінція має дуже мало священиків. Томи його смерть був великим ударом для нашого Подкарпатя. Хто тільки довѣдується про його смерть зо слезами в очах його споминає. Та не просить вон слез але — молитви...

Вѣчнаѧ Єму Память!

„Православна комедія“ або ювілей в Изѣ.

(Подаемо туй лист одного тамошнього чоловѣка, котрий був свѣдкомъ всього, що дѣялося в Изѣ. Нависко його подамо при конці цѣлого листа. Редакція.)

Высокоповажна редакціє! Я уроженець и житель мараморошины. Православне „Движеніе“ познаю вже вѣдь 30 років, за се обовязкомъ держу подати коротку інформацію про події з дня 27. V. с. р. в Изѣ, для поважних читачїв Благовѣстника. Из сеїхъ статей будемо видѣти причини, початок и розвой шиэмы в нас.

Мы Русины, в бувшой Мадярщинѣ, наше національное жите одноко нашої грекокатолицької Церкви завдячуємо, бо од часів Ф. Корятовича мукачевськї єпископы захоронили нам нашу національну индивидуальність, а восточный обряд заховував нам кирилику. Не диво одже, що Русинови найдорожшим скарбом була и є Церковь, бо она була разом защитницею и нашої народности руської. Так само и наш національный символ, синьожовтый прapor, якого князь церкви переховували од часів Корятовича аж до днешнього дня. Но нашу народность, а з нею нашу восточну-католицьку Церковь загрозило мадярське, шовинистичне повстане в р. 1848. Се повстане придусило московське войсько, яке запросив Франц Йосиф, царь австрійський. А москалѣ лишили нам іншу заразу, московський мессіянізм, який заморочив декотрѣ головы и днесъ не перестає туманити. А против мадярського шовинизму и московського мессіянізму зась лиш церковнѣ проводники боронили и боронять нас, як А. Духнович, и Павлович, и Фирцак, викарій Балог, а од р. 1900 А. Волошин.

Но люде не ангелы. Найшлися люде так мѣж мирськими, як и межи духовенством грѣшнѣ, котрѣ вынародовалися, стали в ряды яничаров и премного шкоды нанесли так религійному як и нашему народному житю. Наш бѣдный народ, який живе из заробкѣв, глядаючи працю, посчитався по Америцѣ, походив Галичину, Словачину, Боснію. Тут стрѣнувся з своimi рѣдными и славянськими братами, в которых видѣв вже організоване, народне жите. Як вернувшись домов, дома видѣв неприродне громадянське жите, рад бы був того змѣнити.

Сему стремленю, одродженю змадяризована интелигенція спротивилася. А чорт не спить, нагнав сюды своих ложных апостолов, Разпутинов, якѣ рублями и красными обѣцянками збаламутили побожный народ и привели на бѣду не одного изського, тереблянського, и лучанського чоловѣка. Жерело рублів вытекало з царської Россії и потекло, через Америку, на Подкарпаття в руки

„безсребренникам“, для успѣшноѣ „миссіѣ“. А що се так було, видно се из признаня одної россійської церковної газеты: „Русскій Паломникъ“, ч. 20 р. 1914. С. Петербург. Царь-Феодоръ Іоанновичъ посыпалъ Галичанамъ милостыню, пусть знаютъ Галичане что пока въ Москвѣ живъ русскій духъ, русскіе не забудутъ Галичан“. — Слѣдовательно так опѣкувався и Николай II „Угрорусинами“. Мараморошане худоби люде, котрых уже масными обѣцянками легко було збаламутити; а звонкими рублями легко було русина и на муки нагнати. Сесѣ то „идѣ довели Изян до мучеництва“. Сякими средствами робив „миссію“ о. К....., „Безсребренник“ з своimi компаністами. Самособою, що, коли сего узнали мадярськѣ власти, нагнали на Изян и их околицу жандармерію, котра, дѣйсно, як розбишаки, знущалися над винними и невинними людьми. По знущаню жандармерія поймала винників и ставила перед судом мараморошсиготським, де К. з его 94-ма товаришами, був засудженый.

Про сесю подѣю так пише вже наведена новинка: „Вотъ теперь венгерскіе власти осмѣлились возбудить офиціяльный процессъ противъ Угро-руссовъ, обвиняя ихъ въ государственной измѣни“. (Р. П. ч. 20. С. Петербургъ). Се цѣла правда про Изян, яку мы всѣ знали, а дуже тѣшить нас, що и заграницею се так знали. Из сеї причини попався въ исторію народного пробуждення Подкарпатських Русинов и гаспадінь К..... „Як Пилат у Вѣреденник“.

(Дальше буде.)

o. Ю. Станинецъ:

Куда зайшов свѣт без Бога...

Особливо од минувшого столѣтя свѣт одкидає од себе Бога, а людство каже, що може жити и без Божої помочи, своим власним розумом и за законами установлеными людьми, бо Божої заповѣди не для модерного чоловѣка...

Як часто тепер чути: „вѣра, церков вже давно вийшли з моды и для модерного чоловѣка не потрѣбнѣ и т. д.“

Иачали говорити, що грошъ, розум и техника є Богом модерного чоловѣка. И так техника и пошла страшиыми кроками вперед. Повынаходовали всякъ машины, котръ як правда замѣстили чоловѣка в роботѣ.

Лѣкарська наука розвилася. Застановленъ и локализованъ всякъ пошестнѣ хвороты.

Вѣйни вже не буде, бо майже цѣлый свѣт подав собѣ „братерську руку“ въ Союзъ народовъ.

Недостатку не буде, бо модерным способом урожайность землѣ так убѣльшена, що земна куля ще раз только народа може выживити своим урожаєм, и т. д.

Словом при помочи грошей, розума и науки рай и щастя буде на земли и без вѣры и без церкви и без Бога, а рай, щастя посмертне не потребують и лишаютъ єго для баб — звыкли говорити днесь.

* * *

Все се красно було уставлено в програмѣ безбожного и комунистично-соціалистичного свѣта, однак забули на вѣчный закон установленый устами простого народа: „чоловѣк постановляє а Бог розполагає“. Бо Бог є милосердный и добротливый, але коли видить, що чоловѣк переступає всяку границю беззаконства против свого Створителя и Вседержителя, зачне бути справедливий и все укаже невдячному сотворю-чоловѣку, що „без Бога анѣ до порога.“ И в наших очах сповнилися слова св. Письма сказанѣ „нечестивым:“ „....иже аще совѣт совѣщає, разорит є Господь...“

1.) Правда, що маємо всякого рода машини. Люде начали говорити, що имили Бога за слово. Бо Адамови сказав Бог, ош в „поть лица своєго буде ъсти хлѣб,“ а тепер не треба буде робити, бо машини замѣщають роботу чоловѣка и забезпечать выгодне и bezпечне житя. Однак сталося інакше, бо якраз тѣ машини, на котрѣ тепер ѿшнѣ люде такѣ гордѣ, сталися по большої части причиною днешної безроботицѣ.— Правда, що машини роблять мѣсто чоловѣка, але и машини ъдять, а много міліонов людей не робить, але и не має що ъсти.—

2.) И то правда, що лѣкарскѣ науки уменшили хвороты и смертнѣ припады, але тым больше розширилися хвороты душевнѣ, хвороты совѣсти, котрѣ многим тяжшѣ и многим небеспечнѣйшѣ суть, як хвороти тѣлеснѣ. И так доповняється число смертей страшными и нещастными самоубійствами, котрѣ тягнуть за собою певне, та страшне убійство душѣ. —

3.) Союз народов також зкраховав, а то за то, бо правда що подали собѣ були там народы свѣта братеську руку, але не на основѣ вѣчного Божого закона: „возлюбиши ближнього своего, як самого себе,“ але на основѣ параграфов составленых „всемогущими“ сего свѣта. И сяк Союз народов лише помог ще лѣпше укрѣпити ненависть межи народами, бо роздѣлив свѣт на „непобѣжденых“ и

„побѣжденых“ и сяк покрив пôд свôй плащ збросеня у одних держав, а других тым самим примусив звернути увагу на тайне збросеня. И ще николи не було такого напруженя, та небезпеки войни, як є тепер. — А се все лише опят тому, щои им Бог указав, що если мир не робиться по параграфу Божого закона:.. „Господи одпусти им, не видять бо що творять...“ але на основѣ людських параграфов, так виглядає тепер свѣт. —

4.) И то правда, що урожайнôсть земли злѣпшена и родить она тепер бôльше, як треба для выживленїя людства, а однак ще видав не було тôлько голоду николи на стьть, як є тепер. — Богаства попали в руки майже всюды тих людей, котрь не впознають самарянинського милосердїя болошеного Исусом Христом. И коли величезнѣ міліони людей майже умерає з голоду, тогда тисячѣ вагонôв готового зерна высыпають в море або спалюють, щои сяк забезпечити упадок спекулативных цѣн. — Од вам брятя любов до ближнього по параграфу лаицької моралки. —

Однак указує Бог и иншими способами, що Он є паном неба и землї. — Лише запримѣтим, що исторія ще николи не вказувала так много и так великѣ нещаств в природѣ, як правѣ тепер. Орканы, бурї, повѣни землетрясеня, циклони за пару минут цѣлѣ богатѣ, урожайнѣ краины перемѣщують в руїни. — Знов іншим разом лучѣ сонця, котрь дають житя всему, зостреными своimi промѣнями перемѣнюють гаї, луги, зеленѣ поля в пустыню. — И всѣ технікеры з своими вынаходами мусят позерати з зложеними руками, коли Всемогущий Вынаходець робить експерименты и указує силу свого вынаходу и хотя не хотя мусять закликати: „хто, яко Бог! ?“

Ясно видиме, що, коли свѣт всѣми силами хоче выкоренити Бога з свѣта и з серця чоловѣка и коли одкинув програму свѣта побудовану на основѣ десять Божих заповѣдях, та замѣнив по програмѣ Маркса, Ленина, Каллеса, Сталина и других соціалистично-комуністичных мудерцьбв, Бог ясно и демонстративно указав, що Его заповѣди суть важнѣ, а не заповѣди модерных „божкôв.“ И чувствуєме на своїй власнôй кожи и в своєм жолудку и в немилосерднôй кризѣ цѣлого свѣта, що горе тым, що одкидають закон Бога, и замѣняють его своим законом. —

Церков Христова не противиться вынаходам а противно она була матерею культуры, однак все напоминає, що культура, машины лише тогда принесуть щастя людському роду, если на них буде свѣтити символ христіянства, — крест святий. — Тогда будут

фабричнѣ выробки на улекшения людського труда, если в небо стрѣляючѣ высокѣ комены фабрик будуть свѣд'чили их строигелям и постройцям, що над ними є ще хтось выше. И если тѣ комены будуть причиною пôднесеня людських думок, людських бажань до „высоты небесныя.“ — Инакше се все послужить лише на то, що бы подѣлити людей на капиталистов, на панов и пролетаров, межи которыми одношеня ничим не рѣжниться майже од одношень звѣрячих вовка и овцѣ, кота и пса, ястрибя и курицѣ, а в конци крах всѣх з Божого допусту.—

Плоды Земнѣ лише тогда зможуть насытити нас, если мы будеме их размножувати, збирати и уживати, як Боже благословеня, бо инакше тѣ, що в них є бôльше як треба будуть, сыпати в море и палити урожай, а тѣ, що єго мають замало, будуть умерати з голоду, як то є тепер.

Хто добре застановиць над сими дѣлами и над дѣлами сего свѣта тепер, той мусить увидѣти, що щось не в порядку, а хто може покласти на сердце руку и так сказати, що який вихôд з теперѣшньої бѣди, той мусить восклікнути:... назад до Бога, —!—, назад под крест —!—, бо инде нѣт лѣку, для вилѣченя бѣди днешнього свѣта и днешнього чоловѣка.

Без Бога анѣ до порога.

Як чернець выганяв діявола.

(Продовження.)

„Днесь вон походив“ наробив я йому, розбилося його нове авто — але на се вон заслужився.

Всѣ звернули свої очи на о. пароха, який мало блѣдый, але в прочом здоровий.

Правда се — звѣдують — що сатана розповѣдає?

Правда до слова! Мое авто лежить розбите на дорозѣ. Але менѣ не мôг пошкодити.

Се я намѣряв тобѣ учинити, але — на жаль не могли мы тобѣ шкодити. Твої могучї св. покровителї не позволили нам.

При той нагодѣ зрадив сатана, що нещаствя подобнѣ вон спричинює, бо з того процеси (права) и ворогованя повстають мѣж людьми.

А що є з бѣсноватою дѣвчиною? Як уже мы згадовали, на початку кожного выгнаня бѣсом екзорцизму (се св. обряд, яким бѣса выгнаніе св. Церква) стратила свѣдомостъ, а вôдзыскала аж по скончев-

ню тогож. Що дѣється з нею в ту пору не знала. Кожда нова проба выгнати бѣса страшно єї змучила. Не могла якоєсь поживно ѡстра-
вам взяти до себе. Всѣ чудувалися, як може толькo переносити, уже
три тижднѣ як выганяли з неї бѣса.

Одного разу так богато страдала, що близька була смерти. О.
Парох хотѣв єї заосмотрити св. Єлеопомазаніем, але о. Теофил монах успокоював його:

Не бойтесь — дѣвчина не умре, се штучки діявола, вони не
смѣє єї забити.

О. Теофил уже нераз выганяв бѣса, але так довгий час ще
нѣколи и то до того вѣд скорого ранку до позно ѡночи.

Діявол хотѣв конче вимучити так о. Теофила, як сестер монахинь.

По двох тижнях екзорцизму (зн. св. обряд яким бѣса выганяє св. Церков) ще в нѣй сидѣло чотирьох найсильнѣйших бѣсів. Як через молитву удалось одно-друге войсько бѣсів прогнати, другѣ прийшли мѣсто тих. Якби сатана в тѣм случаю хотѣв бути витязьом, побѣдником. Можна було ясно познати, що цѣле пекло стоить під
властию якогось вищого, котрый як вожд розказує.

О. Теофил постановив, що й в ночи буде продовжати екзорцизм.

По мимо старшого вѣку (уже 60 років мав) мав вони силь-
ний організм, так що міг через три днї й ночи без перестанку
продовжати обряд екзорцизму. Сестри монахинї змінялися одначе
страшно втомилися. О. Теофил через три тижнї постарѣвся о 20 лѣт.

Одного дня о. Теофил знову благословив св. Тайнами и частинкою
св. Креста Господнього то почали діяволы страшно верещати.

„Не выдержимо дальше, лиши нас се страшнѣйше вѣд пекла“,
кричали на цѣле горло. *(Дальше буде!)*

Лист з Бразилії. (Продовження)

Два рази мусів я говорити „up fervorino d'occasione“ (принагід-
на бесіда). Хотяй кажу, на кораблі було все в порядку, то однак та
подорож була дуже прикрою і нудною бо корабельчик маленький і
йшов дуже поволі. Об'єм тягаровий корабля 8.000 тон, скорість 12-13
миль на годину. Хотяй море було дуже спокійне, то однак пасажирі
хорували дуже часто, аж доки не переїхали рівника, а деякі жінки
аж до самого кінця подорожі, бо кожде найменше порушення моря
давалося відчувати дуже скоро. Мабуть ту морську хоробу спричи-

няли підводні морські струї і неправильний хід корабля. Я відлежав один день на Середземному морі, а потім три дні тягом на Океані, зараз як лише переїхали Гібралтар. Щастя, що в мій кабіні не було більше нікого, тільки я сам. Найбільша лють брала чоловіка, як другі кораблі на морю нас переганяли і кілька днів скорше припливали до Бразилії, а ми все лишалися позаду і часами було видно як наш корабель звільняв хід навмисно, хоч море було найспокійнійше в світі, щоб лише не приплисти до порту за скоро і не платити в порті за місце. Питаюся одного разу одного урядника: „perchè questo piroscafo va così piano?“ — (Чому сей корабель іде так поволі?) „Eh, perchè non è un treno diretto!“ (Га, бо се не поспішний поїзд!), відповідає. Пасажирі тому були дуже злі і кождий клявся, що на будуче воліє радше доплатити пару сот лір більше і сісти на великий корабель, який заїде з Генуї до Rio за 12 днів, ніж мучитися 18 днів на такім дрантивім човні.

З нагоди переїзду через рівник відбулося на кораблі свято, в програму якого входила, яко перша точка, „Messa solenne con Communione generale“, (Торжественна Сл. Божа із загальним св. Причастієм.) celebrata dal Rev. P^e X. Y.; а потім ріжні „corse“ (перегони) в мішках, pranzo di gala (святочний обід) etc. etc, і хрещення тих, що перший раз переїзджають через рівник. Було досить сміху. До Rio de Janeiro приїхали ми в четвер 12. IV., в I ій годині по півночі, але до берега не причалили аж рано, а до того часу стояли в заливі Guanabari. Вид міста в ночі пречудний, передусім береги „Сорасабана“, „Corcovado“ (Назва горбків) з освітленою статуєю Царя Христа і Pai d' Assucar. Тому що корабель стояв аж до 20 ої години вечером у порті, я пішов до міста і оглянув все що було найкращого: Avenida Central, Theatro Municipal, Palacio do Cattete, Palacio Monroe a Candelaria і т. д. Поправді чудове місто Rio de Janeiro, але поза ним нема в цілій Бразилії нічого цікавого. До Santos приїхали ми на другий день рано, то є в пятницю 13. IV. Я зараз висів і поїхав трамваєм до монастиря oo. Венедиктинів а свої річи лишив на alfande-ggi, (цловий уряд), під опікою одного caregadar-a (нощник), котрий мені дав своє число і свій адрес. В монастирі мене трохи погодували дали мені гроші, 200 лір і один священик пішов зі мною на alfandeg-y, витягнули свої річи і зараз відіхав до S. Paulo. Дорога прекрасна, але воздух, пересяклій випарами буйної трави і зелені, вражав мене дуже непріємно. Приїхавши до S. Paulo (nota bene, що температура в Santos-i і в S. Paulo була дуже поміркована и приемна), я за-

ледви мав час перевезти автом свої річи на стацію лінії Sorocabana, яка стоїть яких 10 мінут ходу від „Estação da Luz“, до якої приїзджає поїзд із Santos і зараз поїхав далі до Ponta Grossa. Дуже мене вразила червона земля і той смердячий воздух, який тревав майже аж до самої паранської границі. *(Дальше буде!)*

ИЗ ЖИТИЯ СВЯТЫХ

Святого мученика и архидіякона Лавреітія.

Лаврентій був родом из Испанії. Мусъв вон вѣдзначенася выскими честностами, коли ёго папа св. Сикст II. высвятив на архидіакона церкви римскоѣ. На том труднѣм становищи, на котрому треба было стеречи всѣх скарбов церковных, як також памятати за всѣх бѣдных и нещасливых христіян, щобы их запомагати грбими церковными, прибавив собѣ Лаврентій любов и почитане. Коли по приказу императора Валеріяна, загорѣлого гонителя христіян, увяzenо папу св. Сикста II, то св. Лаврентій получив був вѣд папы припоручене, щобы церковнѣ скарбы старався добре сохраняти. Лаврентій вывязався точно из того припорученя, хотѣв однако успокоити св. Сикста, длятого зайшов єму дорогу, коли вели ёго на мѣсце страченя, и упавши до нôг, сказав: „Я сповнив твой приказ як найточнѣйше: всѣ скарбы, котрѣ ты менѣ повѣрив, я роздав убогим.“ Воины, учувши то, скопили Лаврентія и затворили ёго до вязницѣ, а вѣдтак, коли довѣдався император, що Лаврентій має скарбы скованѣ, призвав ёго перед себе и обѣцав, що як єму вѣдадь всѣ скарбы, то помилує ёго. Лаврентій выпросив собѣ три дні часу, щобы мѣг позбирати тѣ скарбы, на що император согласився. За той час позбирав Лаврентій де только мѣг, калѣк и жебраков, и приводив их третього дня перед императора. Удивленый Валеріян зазвѣдався, що мають значити тѣ люди? Лаврентій вѣдповѣв: „То, царю, суть тѣ скарбы, за которыми ты пытаешь.“ Тым отвѣтом Валеріян так розярився, що приказав св. Лаврентія мучнти. По приказу императора положено ёго, по многих муках, вкѣнци на жельзное розпаленое ложе, на котром серед тяжких мук разставив сим свѣтом дня 10-го аугуста 285-го року по Рожд. Хр.

„Позирай на живѣ примѣры святых отцѣв, з них сяе праведнѣстю и побожнѣстю, а увидиш, як маленьке и майже ничим не є се, що мы робимо.“ (Т. Кемпийський I. 18.)

МѢСЯЧНЕ НАМѢРЕНЯ НА МѢСЯЦЬ

А В Г У С Т

За Монашъ Чины, що вбддаються виховуваню молодежи.

Яке велике значѣння має виховання молодежи кождый легко зрозумѣє, коли зважить, що вѣдь молодежи залежить не толькo будучнѣсть родин, але и цѣлых народов. Молодеж можемо поровнати из зерном. Коли зерно здорове то овоч також буде здоровий, коли навпаки зерно є пôдле — не выросте из нього добрый овоч. Тому Церква дуже опѣкується молодежею. Вôна заложила рѣжнѣ чини монашъ, щобы вôни старалися над виховуванем молодых душ.

Не ще давно проголосив святѣйший Отець святым великого любителя молодых Ивана Боско. Вôн збірав коло себе опущенѣ дѣти по великих городах. Знаме якъ то бывають дѣти по великих городах особливо в далеких закутинах, там де є мало церков, де родичъ тому, що ввесь день сидять по фабриках, щоб заробити собѣ на хлѣб насущный не може заниматися молодыми своїми дѣтьми. Тому такъ дѣти выростаютъ на улицях, один вѣдь другого учиться всяко поганѣ, всяко неморальности.

Таких занедбаных дѣтей збірав коло себе сей святый священник, учив их божого закону, учив их рѣжного ремесла и тым направляв их душъ и робив часом из правдивых злочинців ревных христіян. Великъ тисячи молодежи справив вôн на правдиву путь. Вôн заложив також монаший чин, который до нинѣ продовжає його дѣло. В нашему обрядѣ ще монахов того чина не є, але тому три роки поїхало до Италії наших съмох молодых хлопцъв, щоб вступити до того чина и так само нашим народам заснувати дѣло Ивана Боска.

Кромѣ того в нашом обрядѣ занимаютъ виховуваням молодежи оо. Василіян котрѣ мають свої институти в Бучачи в Галичинѣ, интернат в нас в Ужгородѣ, та в Югославії у Загребѣ. Кромѣ юних працюють над нашою молодежею так званѣ Братья Християнських Шкôл. На жаль вôни до тепер трудятася над молодежею наших емігрантov, що бувають у Канадѣ. Там вôни мають величаву колегію св. Йосифа в Йорктонѣ. В западнїй Церкви таких виховавчих заведень є безлѣч. Колись и в нас було дуже богато таких шкôл. Цѣла Русь була застяна съткою прерѣжных славных шкôл, пôд

проводом Василіян, та немилосердна рука російського царя все то знищила з ненависти до св. Унії.

Тому молємся, щоб давнѣ славнѣ часы, коли то мы мали богато христіянських шкôл, де виховувалася наша молодеж, знову до нас вернули.

Про користь из прикорости.

(Тома Кемп. книга I. гл. 12.)

Се для нас добре, що часами маємо якъсь трудности, та прикорости; бо в ôни нераз пригадують людському серцю, щоби вважало себе за выгнанця и не покладало своє надѣнь на нѣяку рѣч сего свѣту. — Воно добре, що мы нераз зазнаємо прикоростей, та люде про нас недобре и неприхильно думають, навѣть тодѣ, коли добре робимо. — Такъ рѣчъ нераз причиняються до нашої покоры и хоронять нас в ôд пустошь славы. — Бо тодѣ, коли на свѣтѣ люде нас за нищо мають, и не довѣряють нам, мы тым ширѣйше звертаемся до Бога, свѣдка нашего серця. — Тим то чоловѣк так має утверди- тися в Бозѣ, щоби вже не потребував глядати нѣяких людських потѣх.

Коли на чоловѣка добро волѣ найде яке нещастья, або спокуса, або нападуть лихѣ думки, тодѣ в ôн лѣпше розумѣє, що треба йому Божої помочи; в ôн бачить, що без неї в ôн ничего доброго не годен дѣла ти. Тодѣ то в ôн сумує, стогне и молиться за ту лиху годину, яку терпить.

Тодѣ не до смаку йому довше жити и в ôн бажає скорше вмерти, щоби мÔг з тѣлом розлучитися и бути разом з Христом (Фил. 1. 23).

Тодѣ також в ôн ясно бачить, що не може бути на свѣтѣ анъ певної безпеки, анѣ трибалого спокою.

НОВОСІЛ

Десятьлѣття на епископскому престолѣ Впреосв. Василія Такача.

Дня 15 юнія сього року минуло десять лѣт, як в Римѣ в базилицѣ св. Климента рукоположено на Епископа для американських гр. кат. Пôдкарпатя Преосв. Василія. У септембрі т. р. прибув в ôн до Пітсбурга, свого престольного мѣста, щоб узяти в руки провод порученых йому вѣрных. Треба признати, що народ приняв свого пастыря просто з одушевленем, Першѣ лѣта праць перейшли спокойно, організація гр. катол. парохії поступала й дѣйсно можна було

довести до правдивого розквѣту. Грекокат. вѣрнѣ Пôдкарпатя були вѣбрцево зорганизованѣ въ двох Союзах: Соєдиненіє церков. Брацтв и Собраніє церков. Брацтв. Союзы номинально стояли пôд покровом Ординарія и мали духовных проводникôв священикôв, назначуваних Епископом. В дѣйстности статуты дали Союзам у своих рѣшеннях повну независимость, що вôдтак негативно вôдбулося на церковном житї епархiї. Коли св. Конгрегацiя для Схôд. Церкви выдала слушне и конечне зарядженя, що до душпастирської працї в Спол. Державах пôвн. Америки можуть бути примѣненi лиш безженi священики або бездѣтнi вдôвцi, так тодi один з тих союзов, а саме Соєдиненi, выступило до боротьбы з епископом и Апост. Столицею в имени „привилеїв и прав“ грек. кат. Церкви. На жаль, почин и моральну пôдойму в сїй боротьбѣ давали деякi священики подобно, як се мало мѣсто в Галичинi, и в области Преосв. Богачевського. Зачалося и очерненя по часописах епископа й Апост. Столицї, а авторами и инспираторами тих нападôв були на жаль знову священики. Преосв. Еп. Такач богато мусъв перенести клевет и инсинуацiй, якi ще й тепер не зовсiм устали. Маємо повну надїю, що з часом дюди добро волi пôд проводом ревных молодых священикôв згуртуються коло свого Владики и наступить доба позитивної працї над скрѣпленям Божого царства в душах людiй. Высокопреосвященому Василiєви бажаємо великих ласк и Божого благословеня на хрестнїй дорозi його высокого епископського уряду. (Д. П.)

Усъ клякнули перед св. Отцем. — У маю б. р. принимав св. Отець Пiй XI на послуханю 70 представникôв интернацiональної пресы, зяступникôв 4000 пресовых органôв. Се перший випадок, що Христовий Намiсник принимав так мiшане товариство, як кореспондентôв всякого покрою политичных журналôв. Були заступленi всѣ расы и народности и вѣроисповѣданя, жовтiй бiлiй, жиды, протестанты, магомеданы, нубiйцi; журналисти Трансвалю и Осло и Берлина и Пекину. При сем послуханi досить тяжко було означити форму привѣту, бо годi було приписати всiм католицьку форму приклякненя на час появы папы. Безпосередно перед приходом Хр. Намiсника явився высокий ватиканський урядник и заявив, що св. Отець полiшає кожному форму привитаня, яку сам выбере. И сталося, що коли зайшов св. Отець, усъ без виїмку уклякнули. (Д. П.)

Як витали Епископа Александра у Волосянцї. Юнiя 16-го в сопроводѣ конзист. нотаря Н. Муранiя вийшов Єго Екцел. Александр через Ставну на ужанську Верховину до Волосянки, в парохiю о. Вл. Феделеша, щобы другого дня по святой архiер. Служbъ

Божой посвятив жертвами вѣрником красну обновлену церков и коштами ревного о. духовного Вл. Феделеша поставленый новый престол Найсв. Серця Ісуса. (Престол мальовала дуже працьовита и побожна панъ Феделешова). В красномъ празденствѣ участвовало коло 10,000 вѣрником из цѣлоѣ околицѣ, а ще и сусѣднѣ села Галичины також брали участъ з двома процесіями. Служба Божа вѣдправилася в зробленої каплицы коло церкви, по котрой Епископ промовив до народу гарну промову, переповнену соціальними думками о средствах помочи в великой нуждѣ и бѣдѣ верховинских вѣрником. Пополудню в Ужку витали дуже бѣднѣ и убогѣ вѣрники з сыновською любовю Архієрея и похвалитися могли з тым, що теперь будують новый парохіяльный домъ, в тѣм є для них великою помошю своим фаховым веденем там служачий жандарм, перворядный вѣрник Антоній Кнап а також молодый о. духовный Шолтейс. Дай Боже, щобы на Подкарпатю знайшлося якнайбѣльше сяких людей.

В Ужгородѣ (на Цеголнѣ) дня 24. VI. вѣдбулося торжеств. посвяченя прaporu Пресв. Серця Христового. Саму посвяту перевели их преосв. Александр в участi Впр. протоигумена Буллика, ЧСВВ, священиком и много свѣтських достойником. Тогож дня до 140 дѣтей приступило до св. Причастія и посвятилося Пресв. Серцю Христовому. — Де Христове Серце панує там шириться побожнѣсть.

Красный примѣр. Гр. Марко-нѣ великий ученый и славный вынахѣдник в своїй подорожѣ по свѣтѣ вступив до гол. мѣста Японіѣ, де з великим одушевленем приняли його. В недѣлю 19. новембра пôшов на Службу Божу з своею женою и з італійским конзулем до каплицѣ катол. университету. Газетяръ як довѣдалися, удалися там и вѣдфотографовали и довги ста-

тѣ писали про його побожнѣсть.
— Великѣ ученѣ всѣ були побожнѣ и не стыдалися възнати свою вѣру. (U. Sz.)

Чудо пôд час 1900 р. Ювил. Вôдкупленя. З одного монастыря в пôвночи Италії прийшла така вѣстка: „Тут в городѣ Asti сталося чудо. З хреста, який мала одна хвора дѣвчина коло постели, выплила правдива кров, в августѣ 1933 р., пôд час того чула вона тѣ слова: Мої страданя вôдновилися цѣлком задля святотацтва и невѣрности людей. Вôна и монахинѣ з ватою утирали хрест, однак кров не перестала выпливати. Двѣ каплѣ, що упали на бѣле накрытя, цѣлу нôч свѣтили як жемчуги“. Вôсъмох видѣло се чудо. Оглядали добре хрест, чи не є якою обманства, та ничего не знайшли. Коли повѣдомѣли про се св. Отця, вон скаже:

зав: „Я знат на 1900 р. Ювил. має дѣятися чудо, лише не знат де“.

В М. Березнѣ 26. V. 1934 р. вѣдбулося посвяченя прапору Пресв. Серця Христового. Посвятили Впр. о. Протоігумен Булик, ЧСВВ, дієцезальний проводник „Апостолства Молитви.“ Сей дуже красный прапор дарував Вп. П. Генрих Душек (з Праги), организатор ческої катол. молодї. Малоберезн. Апост. Мол. нашим братям ческим, католикам, передовсѣм Вп. Генрихови Душек складає тут публично щиру подяку за красний дарунок. Рѣвночасно посвячено ще два хоругви ручної роботи Вп. П. М. Курачової и Вп. П. Ю. Михаличової з Перечина.— Най Бог заплатить. о. Хр. М. ЧСВВ.

5.000 раз служив до Сл. Божої. В америцѣ живе один 65 р. католик Едвард Крамер, котрый цѣле житя мандровав. Зробив $\frac{1}{2}$ миліон километрів дороги під час своєї подорожі. Записав собѣ де був и де служив до Сл. Божої. В записаної книжѣ є зазначено що був на рѣжних мѣстах свѣта и 50.000 раз служив до Сл. Б. (U. V. K).

Союз народів. выдав минулого року звѣдомленя про самоубийства. Вѣд 1900 — 1925 р. на свѣтѣ вѣдборо собѣ житя 10.000.000 (10 миліонов) людей. Колько нещастя, нужды прова-

дили тѣ 10 миліон. самоубийників. Колько слез витиснули на лицѣ тѣх сирот и вдовиць и матерей. А хто з тих мав жаль в годинѣ смерти, на пальцях можно почислити. Не убогъ але богатъ (переважно) поповнили самоубийство, котрим житя вже збръдло. — Хто не має вѣри той у терпѣннях тратить голову. Бо не знає, що се житя се проба, борба и житя повне хрестов а нагорода — по смерти.

Інтернат 00. Василіян принимает учеников сер. школ на р. 1934-35.

Оплаты загально такъ:
цѣла опл.: **250 кч.**

a) знижена: **230 „**
b) знижена: **180 „**

(Знижену оплату мають тѣ ученики, що добре участься.) Точнѣйшѣ информації подасть Управа Інтернату. Ужгород, Раковція. 54.

Ученики в інтернатѣ дѣстають побожне виховання. Родичи можуть бути спокойні, що з их дѣтей вийдуть люди побожні и працьовиті. Ми гр. католики повинні подпирати той інтернат, де молодїж виховують єромонахи, люди посвячені Богу. Памятаймо, що подпираючи сесю інституцію рѣвночасно даемо якби на „боже“ и складаємо жертву на побожну цѣль.

Чи ви вислали предплату на Благовѣстник? Зробить се чим скорше!

Выдавництво Чина св. Василія Великого въ Ужгородъ поручає слѣдуючѣ книжки своєго изданія:

Слово про св. Церковъ Христову. Брошурा, сторонъ 20.
Содережаніе: 1. Колько есть Церквѣ Христовыхъ, 2. Котра есть прав-
дива Христова Церковь? 3. Почему упознati, ци належить дакто до прав-
дивої Церкви Христової. — Опроверженіе закидовъ противниковъ.

Цѣна одного примѣрника 1 Кч вже зъ почтою.

Наслідування Марії. Стоитъ 3·50 Кч. съ почтою 4 Кч. Має
128 Стор. Поручается читателямъ на май.

Спосіб Розважання. Цѣна 3. Кч. зъ почтою 3·60. Сторонъ 90.

Катехизм обітів (монаших). Цѣна 3·50 Кч. з поcht. 4. Стор. 100.

Малый пѣсенникъ церковный (безъ нотъ) Цѣна 2. Кч. зъ поч-
тою 2·50 Кч. Сторонъ 64.

Kis bibliai katekizmus. Цѣна 6. Кч. зъ почтою 7. Кч. Стор. 135.

Роздумай то добре. На рускій языкъ переклавъ о. В. Желтвай.

Издание I. Содержить науки о цѣли человѣка, о грѣсѣ, о смерти, о судѣ,
о пеклѣ, о чистилищи, о небѣ и о сповѣди. Сторонъ 160.

Брошуроvana стоитъ 5 Кч, зъ почтою 5·80 Кч.

Путь Спасенія. (Св. Миссія въ образахъ). Ся прекрасна книга по-
винна быти въ каждой хижѣ. Въ ней суть науки о майважнѣйшихъ рѣчахъ
для спасенія души. Прикрашена около 40 образами.

Цѣна 4 Кч, зъ почтовою засы кою 4·80 Кч

Житя и Смерть. Брошурा 4 Кчл зъ поcht. засылкою 5·80 Кч.

Кто яко Богъ. Брошурा 4 Кч, зъ почтовою засылкою 5·80 Кч.

Стойте въ вѣрѣ. Листъ I. Про походженя св. Духа отъ Отца
и Сына, стор. 8. Листъ II. Оборона чести П. Дѣвы Марії,
сторъ 8. Цѣна обохъ брошуръ разомъ 60 гел., зъ поcht. зас. 80 г.

Протиалькоголичнѣ брошурки: 1. „Пяницамъ на закуску“,
2. „Погарчикъ для тверезыхъ“, 3. „На здоровля“. Цѣна
брошур 1·20 Кч, зъ почтовою 1·80 Кч.

Гриць Заливайко. Ся книжечка написана стихомъ и описує
житя пяницѣ одъ рождества ажъ до смерти. Книжка прикра-
шена 19 образками нашого славного подкарпаторуского ма-
ляря проф. О. Бокшая. Стоить зъ почтою 1·40 Кч.

Чудо якихъ мало, або сила правды. Протиалкоголична бро-
шура. Цѣна 50 гел., зъ почтовою засылкою 80 гел.

Образцѣ 100 дарабовъ стоить 6 Кч, зъ почтою 6·80 Кч.

Образець Матери Божої Мукачевскої съ пѣснею на оборотѣ.

Цѣна одного примѣрника 20 гел. зъ почтою 40 гел.

Засылається лемъ за готовъ грошъ або за послѣплатою (dobirka)

Листы и грошъ треба засылати на адресу:

Выдавництво Чина св. Василія Великого, Ужгородъ,
Раковця улица число 54.

Листы изъ заграницы треба адресовати такъ:

Vydavničto Čyna sv. Vasilija Velikoho, Užhorod.

Rakovci ulica č. 54. Podkarp. Rus. ČSR. — Evropa.

Novinové výplatné povolenio ředitelstvím pošt a telegrafů v Košicích pod číslom 706-IV b-22. K podávání časopisu jest určen poštovní úřad Užhorod 1.

Выдавництво Чина св. Василія Великого въ Ужгородѣ

поручає слѣдуючѣ книжки своєго изданія:

„Молитвенник христіянскоѣ родины.“ Составивъ о. П. К. ЧСВВ.

Форматъ 12×17, сторона 832, содергть:

вседніснѣ, утреннѣ, вечернѣ, въ часѣ Сл. Божоѣ, до Пр. Серця Преч. Дѣви Марії, до Святыхъ; молитвы супруговъ, на всячи по Сповѣди, передъ и по св. Причастію, одиустовѣ, онедужихъ, за душѣ въ чистилищи, (мытарствѣ); на Чинъ Всcherни, Утрени, Ирмосы воскреснѣ и праздничнїтургія, тропарѣ и кондаки, воскреснѣ, дневнѣ, на всякий о усопшихъ, паастась, тропарѣ и кондаки 4-десятницѣ, 5-десятницѣ, празниковъ цѣлого року. Акафистъ до Іис. Христа, Преч. Дѣвы, св. Николая, Параклісъ до Пресв. Богородицѣ, молебень до Найсв. Серця Іис. и Преч. Дѣви Марії, Пѣснѣ церковнѣ (всѣхъ 68), Супликація, пѣснь благодарственна, Пасхалія и календарь.

Цѣна оправленого примѣрника 20 Кч, зъ почтою 24 Кч.

Молитвеникъ для греко-каѳолицкаго русскаго народа. Составивъ о. Петро Котовичъ ЧСВВ. сторона 507. Издание II.

Содерганиe сеѧ книжки: Короткій катехизмъ; Молитвы повседневніи Молитвы утренніи, Молитвы вечерніи, Молитвы подчасъ Службы Божоѣ, Приготовленіе до св. Сповѣди, Молитвы предъ и по Сповѣди, Молитвы пѣдъ и по св. Причастію, Молитвы до пресв. Сердца Іисусово-го, Молитвы до Пречистої Дѣвы Марії, Молитвы до святыхъ. Чинъ Утрени, Божественна Літургія, Чинъ Вечерни. Акафистъ до І. Христа, Акафа-стъ до Преч. Дѣвы Марії, Тропари воскресни и повседневни, Служба на всякое прошеніе, о усопшихъ, Тропари и Кондаки св. Четыредесятници и всѣхъ праздниковъ декретальныхъ. Кромѣ сего есть: Пѣснѣ на Рождество Христове, Пѣснѣ въ честь св. Тройцѣ, Пѣснѣ въ честь Преч. Дѣвы и св. Отца Николая, Пѣснь благодарственная, Календарь цѣлого року и Пасхалія. Оправленый стоитъ 8 Кч, съ почт. засылкою 9 Кч.

„Skarb duši“ molitvennik dla molodeži sostaviv o. P. K. ČSVV. format 7×11 storon 384:

Soderžaniye: Korotký katechizm; molitvý; povsednevnyja, utrennyja, večernyja, v časi Služby Božojo, pered i po Spovidy, pered i po sv. Přiřastiju do Na sv. Serdca Isusa i Pr. D. Mariji i do Svatych; Čin Utreni, Večerni, Bož-Liturgija; Tropari i kondaki; voskresni, dnevni, različnych namirenij; tropari i apogtoly o usopšich; tropari i kondaki četyredesjatnici i pjatdetjatnici: Tror. pari si kondaki prazdnikov ciľohho roku: pisni, kalendár.

Оправленый стоитъ 6. Кч зъ почтою 7. Кч.

Да святится Имя Твое. Молитвословъ для молодежи. Стор. 223.

Печатаный окремъшно русскими а окремъшно латин. буквами. Содерганиe: Короткій катехизмъ. Молитвы повседневніи, утренніи, вечерніи, подчасъ Службы Божоѣ, передъ и по Сповѣди, предъ и по св. Причастію, до Пресв. Сердца Іисуса, до Преч. Дѣви Маріи и до св. Іосифа; Чинъ Вечерни, Утрени, Божественна Літургія, Тропари и Кондаки воскресни. на всякое прошеніе и о усопшихъ; Пѣснѣ на Рождество Христове въ честь Пресв. Тройцѣ, къ Пресв. Дѣвѣ Марії и въ честь св. Отца Николая,

Оправленый стоитъ 4 Кч, зъ почтовою засылкою 4·80 Кч.

Mennyei Harmat. Сторонъ 256. Змѣсть сего молитвенника есть слѣдующій: Mindennapi imádságok, katekizmusból, reggeli imádság, esti imádság, különféle imák, Szentségi imádságok: gyónási ájtatosság, áldozási ájtatosság, mise-imák, nyilvános Isteni szolgálatok, énekek a reggeli Istentiszteletből, a szent Liturgiából, a délutáni Istentiszteletből. Kiedészítő részek a nyilvános Isteni szolgálatokhoz: vasárnapokra, a hét napjaira, a nagybőji időszakban, a husvét-pünkösdí időszakban, az állandó ünnepekre, különféle alkalmakra: a Szentlélek segitségül hivására, minden jókérés szándékára, hálaadás szándékára, a halottak lelki nyugalmáért. Panachidán. Engesztelő ének a legmeltóságosabb Oltáriszentséghez. — Молитвенникъ переплетеный въ повполотно стоитъ 5 Кч. зъ почтовою засылкою 5·80 Кч.